

Blijf thuis,

Dit proberen we echt wel, maar moeilijk is het wel.

Gelukkig mogen we in Nederland naar buiten voor een frisse neus. Vandaar dat wij even op pad zijn gegaan, een plekje gezocht waar geen andere mensen wandelden.

Heerlijk genoten van het opgefriste groen, het gekwetter van de vogeltjes, het verdedigen door de meerkoet van haar jongen. Prachtig deze verstilde lente.

Ook was er voldoende kleur van de bloemetjes. Verrast was ik door het schitterend blauw van de vergeet-me-nietjes.

Thuisgekomen moest ik even mijn oude poëzie-album te voorschijn halen, dit omdat ik een gedichtje herinnerde door mijn oom geschreven.

Onder de schaduw van de bomen,
weggedoken tussen 't riet
groeit een hemels klein blauw bloempje
't draagt de naam
vergeet me niet.

Vergeet me niet, dat is zo belangrijk in deze tijd.
Elkaar niet kunnen zien, maar elkaar zeker niet
vergeten. Uit het oog maar zeker niet uit het
hart.

Met die gedachten liep ik naar de telefoon om in plaats van op de koffie te gaan, een gezellig telefoongesprek te voeren met mijn zus. Helaas de telefoon ging over en ik moest eerst dit gesprek beantwoorden. Het bleek mijn zus, met dezelfde gedachten.

Van manlief kreeg ik een kop koffie en zo heb ik heerlijk een koffiepraatje kunnen houden met mijn zus.

Met contact op afstand en elkaar niet vergeten (zoals dat bloempje tegen me zei) is thuisblijven best te doen. (met op z'n tijd een frisse neus).